

[Erhard Jakobsen]

være nogle der bliver ved med at gentage, for ellers bliver det en vane, at hver gang man skal bruge noget, går man til parcelhusejere og bilejere; det er de to grupper, man roligt kan henvende sig til. Ja men, som hr. Poul Schlüter så fortrinligt sagde det, det er jo lønmodtagerne, måske oven i købet netop de lønmodtagere, som tjener en lille smule mere end de lavtlønnede, man appellerer til, for at de skal holde tilbage. Til gengæld for, at de holder sig tilbage, er det altså dem, man kaster sig over og lægger nye byrder på. Det er sket gang på gang, og vi har sågar også selv været med til at stemme for det i de nødvendigheder, som det politiske liv nu engang giver.

Så et par venlige ord til hr. Svend Andersen (Rosk.a.), for det har han virkelig fortjent. Hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s tale her i dag skal jeg sørge for bliver bragt videre. Det er en venlig hilsen til hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s partifæller i radiatorådet, som sammen med mig bruger megen tid – meget mere tid, end det skulle være nødvendigt – på en sag, som dette folketing skulle have beskæftiget sig noget mere med, nemlig det politiske misbrug af Danmarks Radio. Det gør mig ondt at høre, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) kun har et par humoristiske, hånlige bemærkninger tilovers for, at centrumdemokraterne har fundet det nødvendigt at pege på, at der her foregår noget af større betydning end det meste af det, der diskuteres daglig i dette høje ting. Men det vil man opdage med tiden – hr. Svend Andersen (Rosk.a.) bliver måske en af de sidste, der opdager det – men hr. Svend Andersen (Rosk.a.) har mange partifæller, der i hvert fald ved, at det dér er rigtigt, men jeg skal bringe hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s bemærkninger ordret videre til hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s partifæller i radiatorådet.

Hvis hr. Svend Andersen (Rosk.a.) læste lige så meget, som han talte, ville han også have læst centrumdemokraternes økonomiske synspunkter, som jeg kort skal trække op.

Centrumdemokraterne har talt om det politiske, hvor nødvendigt det var med et stabilt politisk klima, og vi har dér peget på, at en udvidelse af regeringen ikke var strengt nødvendig, fordi der med forstandig hensyntagen i og for sig var partier nok, der var parate til at hjælpe regeringen igennem; det

er noget, centrumdemokraterne har sagt, og som hr. Svend Andersen (Rosk.a.) kunne have læst.

Vi har dernæst sagt til regeringen, at man ikke længere må gå og bilde folk ind, at man både kan nedsætte valutaunderskuddet og forøge beskæftigelsen. Det kan man ikke; man kan lige så godt erkende, at vi aldrig mere får fuld beskæftigelse her i landet i betydningen 40 timers arbejde til alle. Man bliver nødt til at erkende, at en arbejdsfordeling er uomgængeligt nødvendig. Det har vi sagt højt og klart og tydeligt. Det kunne hr. Svend Andersen (Rosk.a.) læse. Vi har sagt, at lønmodtagernes stilling skal betrygges, men det skal ikke ske ved, at man fjerner arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, fordi det er en bærepille i selve det kapitalistiske system. Uden arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet har man ikke længere et privatkapitalistisk system.

Derfor har vi peget på, at hvis lønmodtagernes stilling skal betrygges, til gengæld for at man afstår fra dyrtidsportioner, eller hvad ved jeg, må det ske i form af indrømmelser derved, at arbejdsgiverne indbetaler mere til sociale fonds af forskellig art, som kommer de arbejdere til gode, der kommer i alvorlige situationer: sygdom, ulykke, arbejdsløshed osv. Det har vi sagt til regeringen. Vi har sagt til regeringen, at arbejdsformidlingen ikke længere burde ligge alene hos den offentlige arbejdsformidling, som fungerer meget bedre, end den bliver omtalt, men også burde ud til arbejdsløhedskasserne. Vi har sagt, at det var nødvendigt at lægge loft over rentefradraget. Vi har sagt dette, og vi har sagt en lang række andre ting, f. eks. at moms var bedre end punktafgifter. Men jeg indrømmer, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) har én undskyldning for ikke at læse det. Dette er nemlig ikke sagt i år, men det er sagt sidste år på centrumdemokraternes sommergruppemøde, og det er oven i købet sagt et så fint sted som på hr. Lindingers hotel på Rømø. Så kan det jo næsten ikke være mere autoritativt udtalt, end det er sket her.

Jeg forstår godt, at hr. Svend Andersen (Rosk.a.) selvfølgelig ikke kan huske, hvad der er sagt i 1977 – det fremgår af meget af det, hr. Svend Andersen (Rosk.a.) i øvrigt sagde – men i hvert fald er der ingen grund til at påstå, at centrumdemokraterne ikke har udtalt sig om disse ting, for nu kommer